

Historyczna scena wymiany w MSZ Niemieckiej Republiki Demokratycznej w Berlinie dokumentów ratyfikacyjnych układu o ustaleniu polsko - niemieckiej granicy na Odrze i Nysie - nazwanej granicą pokoju

Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna walcząca o trwały pokój i przyjaźń między narodami!

SŁOWO POLSKIE

Rok V. Nr 350 (1488)
Wydanie A

Środa, dnia 20 grudnia 1950 r.

Dziś 4 strony
Cena 15 groszy

Narody świata pragną pokoju i witają z radością wszystkie wysiłki, zmierzające do jego utrwalenia

Przemówienie Prezydenta Bolesława Bieruty na przyjęciu na cześć Prezydenta Piecka

WARSZAWA (PAP. W godzinach wieczornych 19 bm. Prezydent Rzeczypospolitej wydał przyjęcie w salach Rady Państwa na cześć prezydenta NRD Wilhelma Piecka.

W przyjęciu, które cechowała bardzo serdeczna atmosfera, uczestniczyli członkowie towarzyszącej Prezydentowi Pieckowi delegacji niemieckiej, członkowie Rady

skiej Republiki Ludowej, Węgierskiej Republiki Ludowej, Albańskiej Republiki Ludowej oraz przedstawiciele świata artystycznego, naukowego i kulturalnego stolicy.

Państwa, członkowie rządu RP z Premierem Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele dyplomacji ZSRR, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Czesosłowackiej, Rumuńskiej Republiki Ludowej, Bułgar-

W przyjęciu uczestniczyli również szef misji dyplomatycznej NRD w Warszawie ambasador Friedrich Wolf i szef polskiej misji dyplomatycznej w Berlinie ambasador Jan Izydorek.

Symbol historycznego przełomu w stosunkach polsko-niemieckich

Podczas przyjęcia Prezydent Rzeczypospolitej Bolesław Bierut wygłosił następujące przemówienie:

Czcigodny i drogi Panie Prezydencie!

Szanowni i mili nasi goście!

Witam Was gorąco i serdecznie w naszym kraju.

Wasze odwiedziny w naszej stolicy są dla nas przede wszystkim symbolem wielkiego przełomu historycznego w stosunkach między narodem polskim i narodem niemieckim.

Przez wiele stuleci ciążyły na stosunkach między naszymi narodami akty agresji i przemocy, narzucane przez garstkę feudałów, junkrów czy magnatów kapitalistycznych — ze szkodą dla interesów naszych narodów. Ową „Drang nach Osten”, ślepiącą zniszczenie na naszych ziemiach, był źródłem wieloletniej wojny między naszymi narodami. Dwukrotnie za życia naszego pokolenia Polska była pobojowiskiem.

Dopiero rozgromienie krwiożerczego hitlerizmu przez bohaterką Armie Radziecką — armię wyzwoliczkę —

otworzyło również przed narodem niemieckim drogę do wykarczowania źródeł agresji, do przebudowy na zasadach demokratycznych, do pokojowego rozwoju i trwałego dobrobytu.

33-letnie doświadczenie Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich — jako skutecznego wielkiej rewolucji proletariackiej — dało dowód całemu światu, że wrogię sobie przedtem narody mogą żyć w przyjaźni i braterskiej współpracy wzajemnej jeśli odsuną od władzy klasy pałatożnicze.

Doświadczenie narodów ZSRR pokazało całej ludzkości, że trwałą przyjaźń i współpracę wzajemną, jest nie tylko możliwa w stosunkach między narodami, ale że wzbogaca ona i podnosi na niezmierzające wyższe poziomy gospodarkę, kulturę i całe życie społeczne i osobiste setek milionów ludzi.

Drogi Towarzyszu Prezydencie!

Masy pracujące Polski Ludowej witają w Waszej osobie nie tylko najwyższego kierownika Niemieckiej Republiki Demokratycznej, rzeczywistego reprezentanta niemieckiego mas ludowych, górnego rzecznika przyjaźni sąsiedzkiej między narodem polskim i niemieckim. Polskie masy pracujące witają Was, jako wielkiego i zasłużonego bojownika proletariatu i niezłomnego rewolucjonistę.

Witamy w Waszej czcigodnej postaci tego, który przez całe swe życie walczył niezlomnie, aby przyszłe losy i dzieje narodu niemieckiego rozwijały się w kierunku sprawiedliwości społecznej, po drodze pokoju i postępu. Powstanie pod Pańskim kierownictwem Niemieckiej Republiki Demokratycznej stało się niezawodną podstawą tych dążeń pokojowych i twórczych, które umożliwiły decydujący i zasadniczy zwrot w stosunkach między naszymi narodami.

Wyrazem tych stosunków jest utrwalenie granicy na Odrze i Nysie jako granicy pokoju, jest przyjazna współpraca naszych państw na rzecz utrwalenia pokoju w Europie i w całym świecie.

Dopiero doświadczenie Niemców do władzy sił szczerze demokratycznych, położyło kres nienawiści, rozpalonej przez hitlerizm i dzielącej nasze narody. Wynikiem historycznego przełomu w naszych stosunkach wzajemnych jest nie tylko przyjazne rozwiązanie wszelkich dzielących nasze kraje przeciwieństw, ale i owocne współdziałanie w kierunku zapewnienia obu narodom najpełniejszego rozkwitu gospodarczego i kulturalnego.

Dziś jesteśmy pewni, że narody nasze iść będą odłąd zdecydowanie i niezłomnie drogą współpracy i przyjaźni — ponieważ łączy nas wspólny cel i wspólna idea: walka o pokój, o postęp, o dobro mas ludowych.

Panie Prezydencie!

Dostojni Goście!

Wasze odwiedziny w naszym kraju mają również doniosłe znaczenie międzynarodowe. Przypadają one w chwili, gdy imperializm amerykański i zwasalizowane przezeń rządy państw zachodnich przeżywają szczególnie ostry atak histerii wojennej.

Podłożem tej histerii jest jasne dla wszystkich: imperialiści amerykańscy próbują rozpaść gorączką nowych zbrojów i pchnąć narody na drogę nowej wojny światowej, licząc, że zdołają tą drogą nie tylko zabezpieczyć dla siebie olbrzymie zyski, ale i osiągnąć panowanie nad światem.

Rozbite w ostatniej wojnie i zbankrutowane idee faszyzmu i hitlerizmu podejmują znowu agresorzy amerykańscy. Ludzkość się tym, że ich położenie geograficzne chroni ich od wszelkiego ryzyka tej awanturniczej polityki, podszuwają oni kraje Europy zachodniej do napaści na ZSRR, Polskę i inne kraje demokracji ludowej. W tych zbrodniczych planach podlegających wojennym głównym atutem ma być armia niemieckich landsknechtów w służbie amerykańskiego imperializmu.

W oparciu o swe marionetki z Bonn imperializm amerykański już przystępuje do realizacji planów remilitaryzacji Niemiec zachodnich, usiłując rozpaść nastroje odwrotne, przywrócić do władzy zbrodniarzy hitlerowskich i przy ich pomocy pchnąć podzielną sztucznie naród niemiecki do walki bratobójczej, a potem do nowego pochodzenia wojennego przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Rachuby imperialistów mają jednak w swym założeniu jeden podstawowy błąd: nie uwzględniają doświadczenia

mas i nie liczą się z ich wolą. Masy pracujące zarówno w Niemczech, jak i w całym świecie przeżyły doświadczenie

wojny i tragiczne dla całej ludzkości jej skutki. Nie chcą one wojny i nie zgodzą się, aby być znów mięsem armatnim w rękach zbrodniarzy wojennych. Narody pragną pokoju, rozumieją się na oszustwach podlegaczy wojennych i potrafią przeciwstawić się ich zakusom. Dowiódł tego wielki światowy ruch pokoju, którego wy-

(Dokończenie na str. 2-giej)

Odpowiedź Prezydenta NRD Wilhelma Piecka

Odpowiadając na mowę Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Bolesława Bieruty, Prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Wilhelma Piecka, wygłosił przemówienie następującej treści:

Wielce Czcigodny, Drogi Panie Prezydencie! Panowie i Panie!

Drodzy polscy Przyjaciele!

Z głębi serca pragnę podziękować Panu, Panie Prezydencie, za zaproszenie, za przyjazne powitanie oraz za przemówienie o tak doniosłej treści politycznej. Wam wszystkim, którzy reprezentujecie tutaj naród polski, polskich robotników, chłopów i pracującą inteligencję, pragnę podziękować za okazaną nam tak wspaniałą gościnność oraz za liczne dowody zaufania.

Wszystko to, tak jak i wieczór dzisiejszy dowodzi, że w stosunkach między naszymi dwoma narodami nastąpiło coś zupełnie nowego. Są to nasze stosunki dobrosąsiedzkie, oparte na szczerzej przyjaźni. Wraz z Wami widzimy w tym rękojmię pokojowej i szczęśliwej przyszłości obu naszych narodów.

Właśnie dziś bardziej niż kiedykolwiek konieczne jest umocnienie pokoju między naszymi dwoma narodami oraz zacieśnienie nierozdzielnej przyjaźni.

Drodzy Przyjaciele polscy!

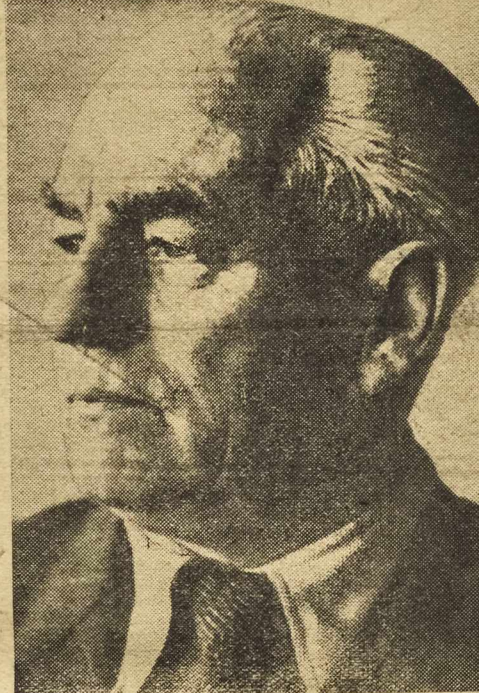
Zaledwie kilka tygodni temu zebrało się w Warszawie około 2.000 przedstawicieli 81 krajów na II Światowym Kongresie Obróńców Pokoju. Byłem dziś w gmachu, w którym odbył się ten Kongres. Imię stolicy polskiej było wtedy na ustach wszystkich ludzi, którzy pragną utrzymania pokoju i którzy walczą daleko przeciw nowym imperialistycznym zbrodniom wojennym. Światowy Kongres Pokoju w Warszawie nakreślił miłąjacych pokój ludziom wszystkich krajów — nowe wytyczne w tej walce, natężył ich nową nadzieją i siłą.

Tymczasem amerykańska polityka agresji doprowadziła do dalszego zaostrzenia groźby wojny. Z pychą, jakiej nie powstydziłby się Adolf Hitler, Mac Arthur, amerykański głównodowodzący w Korei, zapowiedział całkowite zniszczenie walecznej Koreańskiej Armii Ludowej. Rozpoczął on generalną ofensywę przy pomocy olbrzymiej ilości broni i materiałów wojennych. Ofensywa ta załamano się słabotliwie. Bohaterska Koreańska Armia Ludowa wraz z oddziałami ochotników chińskich, którzy przyszli z ofiarną pomocą narodom koreańskiemu, zadała zarywającemu generałowi amerykańskiemu druzgocącą klęskę.

Północna Korea została prawie całkowicie oczyszczona od imperialistycznych najazdów. Amerykańscy podlegacy wojenni usiłują w obliczu klęski przenieść punkt ciężkości swojej wojennej polityki agresywnej do Europy. W planach tych Niemcy zachodnie odgrywają szczególną rolę.

W swoich strefach okupacji

nach zachodnie mocarstwa imperialistyczne nie tylko wzięły w obronę starych niemieckich podlegaczy wojennych, magnatów

rodów europejskich przez imperialistów świata.

Panie i Panowie! Drodzy Przyjaciele!

Wiemy, że w naszej walce o jedność narodową pokój miłujących i demokratycznych Niemiec mamy poparcie narodu polskiego, gdyż jedynie i tylko ta polityka odpowiada interesom wszystkich miłujących pokój narodów europejskich. Wszystkie narody sąsiadujące z Niemcami słusznie dopatrują się w amerykańskiej polityce odradzania militarystyki w Niemczech zachodnich, zagrożenia pokoju i ich bezpieczeństwa. Dlatego też wszystkie narody europejskie widzą również w naszym dążeniu do utworzenia jednolitych, demokratycznych i pokojowych Niemiec gwarantujące swego, własnego pokoju i swego własnego bytu narodowego.

Realizując uchwały Światowego Kongresu Obróńców Pokoju w Warszawie, rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej przedstawił Izbie Ludowej ustawę o obronie pokoju, która w ubiegłym piątku została przez Izbę Ludową jednogłośnie uchwalona. Na mocy tej ustawy podlega surowej karze ten, kto spotwarza inne narody lub rasy, kto przeciwko nim podżuwa; kto nawołuje do ich bojkotowania, aby zakłócić pokojowe stosunki między narodami i uwikłać naród niemiecki w nową wojnę.

Nie mamy zamiaru pozwolić, aby agenci imperialistyczni zakłócili nasze nowe dobrosąsiedzkie i przyjazne stosunki z narodami wielkiego obozu pokoju, w tej Izbie również z Polską Ludową.

Ustawa o obronie pokoju zabezpieczy przed wszystkimi barbarzyńcami pokoju nasze pokojowe budownictwo w Niemczech (Dokończenie na str. 2-giej)

Akademik Aleksander Topczajew

główny sekretarz na ukowy Akademii Nauk Z. S. R. R.

Stalin o jedności nauki i praktyki
(Fragment)

Klasyczne prace naukowe Józefa Stalina wywarły ogromny wpływ na współczesną myśl badawczą. Są one niedoścignionym wzorem twórczości naukowej, na którym uczą się radzieccy uczeni i przodujący uczeni wszystkich krajów.

Podstawą zasadą radzieckich uczonych w ich działalności naukowej i służbie socjalistycznej ojczyźnie są głębokie idee J. W. Stalina o jedności teorii i praktyki rewolucyjnej, o przodującej nauce nieznającej fetyszów, nauce jak najściślej związanej z narodem, będącej wytyczną działania.

Radzieckie państwo socjalistyczne jest pierwszym na świecie państwem, zbudowanym i rozwijającym się na ściśle naukowych podstawach. Państwo budownictwo naszego kraju opiera się na granitowym fundamencie najbardziej przodującej teorii — na nauce Marksas-Engelsa - Lenina - Stalina. Dla tego też nauka w kraju socjalizmu zajmuje takie miejsce, jakiego nie zajmuje i nie może zająć w krajach kapitalistycznych.

Słowa „nauka radziecka” oznaczają nie tylko to, że chodzi o naukę kraju radzieckiego, lecz również to, że mowa o nauce, posiadającej zasadnicze, charakterystyczne właściwości. Jest to nauka przodująca, służąca interesom narodu, nauka ściśle i nierozdzielnie związana z życiem, z praktyką, z wytwórczością. Na tym polega właściwa specyfika i najwłaściwsza cecha charakterystyczna nauki radzieckiej.

W wyniku rewolucji socjalistycznej nasz kraj, kierowany przez partię komunistyczną i jej genialnych wodzów Lenina i Stalina, stał się krajem prawdziwego rozkwitu sił intelektualnych potężnego narodu rosyjskiego i wszystkich innych narodów, zjednoczonych w braterskim Związku Radzieckim — krajem najbardziej przodującej

nauki i techniki, ostoja postępu kulturalnego całej ludzkości. Przodująca nauka radziecka — oznacza panowanie wolnego człowieka nad przyrodą, oznacza ogromne możliwości przeobrażenia przyrody dla dobra człowieka. W naszym kraju nauka korzysta z pełnego poparcia państwa i całego narodu radzieckiego. Najśmielsze koncepcje naukowe realizowane są w praktyce budownictwa komunistycznego w ZSRR.

W przeciwieństwie do gnijącego ustroju kapitalistycznego, ustrój radziecki otwiera ogromne możliwości przed twórczością naukową i zastosowaniem jej osiągnięć w produkcji.

W wielkiej, opromienianej drogą komunizmu pracy „Zagadnienia leninizmu” J. W. Stalin wskazuje: „...teoria staje się bezprzebiegiem, jeżeli nie jest związana z rewolucyjną praktyką, podobnie jak i praktyka staje się ślepa, jeżeli nie oświeca sobie drogi rewolucyjnej teorii. Ale teoria może stać się ołtarzem, jeżeli nie jest związana z praktyką, jeżeli kształtuje się w nierozdzielnym związku z rewolucyjną praktyką, gdyż ona i tylko ona może dać ruchowi pewność, siłę orientacji i zrozumienie wewnętrznych związków otaczających wydarzeń, gdyż ona i tylko ona może doprowadzić do zrozumienia nie tylko tego, jak i w jakim kierunku odbywa się ruch klas w teraźniejszości, lecz również tego, jak i w jakim kierunku musi się on odbywać w najbliższej przyszłości.” (Stalin, „Zagadnienia leninizmu”, str. 21, wyd. „Książka i Wiedza”, 1949 r.).

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Przemówienie Prezydenta Rzeczypospolitej

(Dokończenie ze str. 1-cj)

mownym i pięknym przejawem był niedawny Kongres Warszawski. Dowiódł tego bohaterstwa i opór narodu koreańskiego, który potrafił złamać w nierównej walce potęgę techniki wojennej agresorów, przetrwać i zwyciężyć, nie ulegając ani na chwilę pod naciskiem imperialistycznej agresji.

Nie ma wątpliwości co do tego, że taką samą haniebną klęskę poniosła imperialistyczna agresja, gdzie poważa się podnieść swą szaleńczą zagiew wojenną.

Narody świata pragną pokoju i witają z radością każdy wysiłek, zmierzający do utrzymania pokoju. W tych warunkach Wasze odwiedziny, drodzy przyjaciele, w stolicy Polskiej Ludowej powitane zostaną przez wszystkich i zwłaszcza przez narody obu naszych krajów, jako wyraz wspólnych nastrojów i wspólnej woli utrzymania pokoju.

Wasza wizyta jeszcze mocniej zacieśni pokojową współpracę i przyjaźń naszych krajów, rozszerzy i wzmocni naszą wzajemną współpracę i solidarność, zważywszy na to, że w naszym związku z rewolucyjną praktyką, gdyż ona i tylko ona może dać ruchowi pewność, siłę orientacji i zrozumienie wewnętrznych związków otaczających wydarzeń, gdyż ona i tylko ona może doprowadzić do zrozumienia nie tylko tego, jak i w jakim kierunku odbywa się ruch klas w teraźniejszości, lecz również tego, jak i w jakim kierunku musi się on odbywać w najbliższej przyszłości.” (Stalin, „Zagadnienia leninizmu”, str. 21, wyd. „Książka i Wiedza”, 1949 r.).

Stalin podkreśla jednocześnie,

że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie,

że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie, że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie,

że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

Stalin podkreśla jednocześnie,

że „nie tylko praktyka powinna uczyć się od „nauki”, lecz i „nauka nie zaszkodziłoby by poduczyć się od praktyki”. Jedność teorii i praktyki, nauki i wytwórczości, realizowana świadomie i konsekwentnie — stanowi jeden z najważniejszych elementów wyższości społeczeństwa socjalistycznego.

ostrzeżeniem pod adresem awanturzystów polityków amerykańskich — podpalaczy świata — i ich satelitów.

Pragnę zapewnić Was, drodzy nasi Goście, że rząd Rzeczypospolitej uczyni wszystko,

aby historycznym przełomem

stosunków między narodem niemieckim, który zapoczątkował powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej pod Waszym przewodnictwem, pogłębiał się i zbliżał coraz bar-

dziej ku sobie skutki nasze,

wspólnej pracy. Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

aby historycznym przełomem stosunków między narodem niemieckim, który zapoczątkował powstanie Niemieckiej Republiki Demokratycznej pod Waszym przewodnictwem, pogłębiał się i zbliżał coraz bar-

dziej ku sobie skutki nasze, wspólnej pracy. Niech żyje Niemiecka Republika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

publika Demokratyczna i jej czcigodny Prezydent — nasz przyjaciel i towarzysz, Wilhelm Pieck!

Niedługo żyje Niemiecka Re-

Nasze sprawy

Jeszcze raz
na temat OZTS

Przed miesiącem poruszyliśmy na łamach „Słowa Sportowego” sprawę zorganizowania Dolnośląskiego Okręgowego Związku Tenisa Stołowego.

Artykuł nasz wywołał wielkie poruszenie wśród wrocławskich działaczy sportowych, jak również i tych, którzy bezpośrednio interesują się tą dyscypliną sportu. Wszyscy przyznali nam rację i zgodnym chórem potwierdzili konieczność jak najszybszego powołania do życia OZTS-u.

Był nawet w Wrocławiu przedstawiciel PZTS i wyraził życzenie utworzenia Okręgu.

Tymczasem... upłynął miesiąc i Wrocław nadal nie posiada okręgowych władz ping-ponowych. Błogi sen zapomnienia ogarnął nawet tych, którzy rzekomo „interesują się” teniskiem stołowym.

Nie koniec na tym. Zawodnicy widząc bezczynność działaczy — zapadli również w niepokojący stan bezczynności, mimo że jesteśmy w pełni sezonu. Śledzą oni z zawiścią mistrzostwa Górnośląskie i uduchawiają do chwili, kiedy będą mogli wystąpić w podobnych rozgrywkach.

Nie mamy zamiaru pisać więcej na powyższy temat, gdyż w poprzednim artykule omówiliśmy go dostatecznie. Pragniemy jedynie znaleźć odpowiedź: „kto jest odpowiedzialny za chaos panujący w dolnośląskim tenisie stołowym?”

(Bil)

Lekkoatleci
narciarzami

Cztery czolowi lekkoatleci wrocławskiego AZS-u, Lipiec, Bąkowski, Burka i Biernacki zasilili szeregi sekcji narciarskiej swojego klubu. Zamierzają oni startować w biegach płaskich na dystansie 18 km oraz w sztafecie 4 x 10 km.

W związku z tym okręg nasz będzie miał większe szanse w ogólnopolskich mistrzostwach narciarskich, ponieważ jak wiadomo odbywały się na Dolnym Śląsku brak biegaczy. (N)

Młodzież szkolna
trenuje na krytym
basenie wioślarskim

Młodzież wrocławskich szkół średnich uprawia sport wioślarski. W związku z zakończeniem sezonu letniego, miłośnicy tej gałęzi sportu przenieśli się na kryty basen wioślarski, który znajduje się w Ośrodku Sportów Wodnych Kuratorium Szkolnego na Grobli.

Na tym basenie pod okiem instruktorów Lubienieckiej i Idzikowskiej młodzież przechodziła zaprawę zimową, przygotowując się do międzynarodowych regat wiosennych.

Zabójki do sukien

»Moda i Życie« nr 36

W/254

SŁOWO sportowe

Uchwała Plenum GKFF

w sprawie społecznych sekcji Komitetów KF
dla poszczególnych dziedzin sportu i aktywu społecznego

WARSZAWA. Plenum GKFF stwierdza, że powołanie sekcji w dziedzinie amatorskiej kultury fizycznej, a w szczególności rozwoju, poszczególnych dziedzin sportu, są w dużej mierze zasługą aktywnych społecznie działaczy sportowych, skupionych w zarządach związków sportowych. Do browalnia praca społecznych działaczy sportowych na odcinku organizacyjnym i szkoleniowym stała się poważnym wkładem w dotychczasowy rozwój polskiego ruchu sportowego.

W obliczu wciąż rosnących, coraz to szerszych zadań, jakie stawia przed kulturą fizyczną i sportem walka o realizację 6-letniego planu budowy podstaw socjalizmu, jako wkładu Polski Ludowej do walki o pokój światowy, nieodzowne jest dalsze podniesienie poziomu pracy polityczno-organizacyjnej i wyszkoleniowo-sportowej oraz wzmocnienie jednolitości organizacyjnej w ruchu sportowym.

Istnienie Związków Sportowych oddzielenie od Komitetów KF i Zrzeszeń Sportowych rozpraszające wysiłki aktywu społecznego i zawodowych pracowników sportu i stwarzające dwutorowość, która na obecnym etapie hamuje rozwój masowego sportu i poziomu sportowego w poszczególnych gałęziach.

Plenum GKFF zatwierdza

uchwałę Prezydium GKFF o likwidacji związków dla poszczególnych dziedzin sportu w ich obecnym stanie i powołania sekcji dla poszczególnych dziedzin sportu Komitetów Kultury Fizycznej wszystkich sekcji.

Powołanie sekcji stanowi dalszy krok na drodze praktycznej realizacji doświadczeń przodków w świetle sportu ZSRR i przyczyni się do włączenia jak najszerzego aktywu społecznego do realizacji zadań postawionych przez Państwo Ludowe i Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą przed polskim ruchem sportowym.

Sekcje sportowe KFF jako organa fachowego kierownictwa i kontroli całokształtu pracy sportowej w danej dyscyplinie, będą współdziałać w przygotowaniu szerokiego rzesz społeczeństwa do zdobywania odznaki SPO, w szkoleniu kadry wyszkoleniowej i organizacyjnej swojej dyscypliny sportu oraz kierować pracą organizacyjną i wyszkoleniowo-sportową w swojej dyscyplinie. Dla spełnienia tych zadań sekcje korzystają z ustawowych uprawnień kierownictwa i kontroli Komitetów KF niższych sekcji i Zrzeszeń Sportowych.

Powołanie sekcji przyczyni się do oparcia Komitetów Kultury Fizycznej i Rad Zrzeszeń Sportowych o szeroki aktywny najbardziej

ofiarnych i oddanych sprawie ludowego sportu społecznych działaczy sportowych, do stworzenia nowego aktywu oraz do dalszego podniesienia przodków roli i znaczenia sportowego aktywu społecznego w walce o upowszechnienie kultury fizycznej i sportu i wychowania szerokiego rzesz młodej pracującej młodzi i wsi sprawnych do pracy i obrony Ludowej Ojczyzny.

Odroczenie
konferencji
narciarskiej

WARSZAWA. Zapowiedziana na dzień 19 bm. konferencja przewodniczących Zarządów Okręgowych PZS została przełożona na 21 bm.

Początek obrad o godz. 10 w lokalu CRZZ w Warszawie ul. Kopernika 36.

OBWIESZCZENIA

Miejski Handel Detaliczny art. spoż. przemysł. zakupi natychmiast każdą ilość słoików do cukierków i innych produktów. Zgłoszenia prosimy kierować do Dyrektora MHD w Legnicy, ul. Lubieckiego nr 2. Tel. nr 968. K-3843

Do wszystkich korzystających z usług Miejskich Wodociągów i Kanalizacji m. Wałbrzycha i powiatu. W związku z pracami technicznymi, które Dyrekcja Wodociągów i Kanalizacji m. Wałbrzycha zmuszona jest przeprowadzić w dniach 24., 25., 26. XII. 1950 r., wszyscy konsumenci proszeni są o jaknajoszczędniejsze zużycie wody w wyżej wymienionych dniach. K-3861

Prezydium W. R. N. we Wrocławiu udzieliło Ob. Kruczek Franciszkowi zezwolenia na zmianę nazwiska na KRUCZYŃSKI. 7555

FACHOWCY POSZUKIWANI

kucharki i 1 podkuchenna od zaraz potrzebne 3 kucharki i 1 podkuchenna od zaraz potrzebne P. S. S. „Wspólnota Robotnicza” w Jeleniej Górze. K-3848

OGŁOSZENIA DROBNE

HANDLOWE

MEBLE: wypielnię, stołowy, kredens kuchenny w dobrym stanie sprzedam. Nowowiejska 39/41 mieszkanie 3. 7558

KUPIE szafę trzydrzwiową, tapczany dwuosobowy z szufladą i jednoosobowy. Stalina 95 — Foto. 7555

RADIO Mende, futro mekie, różne meble sprzedam. Wiadomość Grunwaldzka 63/6. 7551

KUPIE ciagnik w dobrym stanie, Lanz Bulldog 45 woz. 55 KM. Przebieg 1948/49 na nazwisko Jeleniewicz Bogumia. 7570

ZGUBIŁO leg. służbową nr 3115 wydaną przez Wydział Personalny OW na nazwisko Szymańska Jadwiga, zam. Młotkiewicz 14, pow. Lwówek Sl. K 3855

ZGUBIŁO księżeczkę wojskową RUK Jelenia Góra, odcinek zameldowania, dowód osobisty na nazwisko Skiba Jan, Kowary, Bukowiec, Wieleśka nr 16 pow. Jelenia Góra. K 3854

UNIEWAŻNIAM legitymację szkolną Akademii Medycznej Wrocław nr 235 1948/49 na nazwisko Jeleniewicz Bogumia. 7570

ZGUBIŁO odcinek zameldowania na nazwisko Szymańska Paweł, zam. Kowary, 1 Maja 28, pow. Jelenia Góra. K 3856

ZGUBIŁO prawo jazdy kategorii IIIA, kartę rejestracyjną, kartę komisji SP, odcinek zameldowania, Ratajczak Marian, Kartę rowerową Drzewiecki Jan. 7571

UNIEWAŻNIAM

zgubioną księżeczkę wojskową, wydaną przez RUK Rzeszów na nazwisko Kalan dyk Tadeusz, zam. Mysłakowice, Nadbrzeźna 10, pow. Jelenia Góra. K 3849

ZGUBIŁO leg. służbową nr 3115 wydaną przez Wydział Personalny OW na nazwisko Szymańska Jadwiga, zam. Młotkiewicz 14, pow. Lwówek Sl. K 3855

ZGUBIŁO księżeczkę wojskową RUK Jelenia Góra, odcinek zameldowania, dowód osobisty na nazwisko Skiba Jan, Kowary, Bukowiec, Wieleśka nr 16 pow. Jelenia Góra. K 3854

UNIEWAŻNIAM zgubioną odcinek zameldowania Teofil, Eugeniusz, Bogumia na nazwisko Chorostel, zam. Krogulce 14, pow. Jelenia Góra. K 3852

ZGUBIŁO prawo jazdy kategorii IIIA, kartę rejestracyjną, kartę komisji SP, odcinek zameldowania, Ratajczak Marian, Kartę rowerową Drzewiecki Jan. 7571

Kolo Sportowe PPB Nr 2

najaktywniejszym w ZS Budowlani

Kolo Sportowe PPB Oddział 2, Zrzeszenia Sportowego Budowlani należy do najaktywniej pracujących koł tego zrzeszenia. Liczy ono ogółem 115 członków — w tym 40 kobiet.

Największym zainteresowaniem cieszą się: lekkoatletyka, siatkówka, tenis stołowy i koszykówka.

Wśród licznej grupy młodych sportowców nie brak również przodowników i przodowniczek pracy. Uczestzą oni stale na treningach i biorą udział w rozgrywkach między kołami.

Przedowniczką pracy — Ciesielkówna i Czechowska grają w drużynie siatkówki. Ta ostatnia zdobyła kwalifikacje instruktorki w f. na obozie w Czerwińsku i prowadzi teraz zajęcia wychowania fizycznego.

W zorganizowanym przez zrzeszenie sportowe Ogniu, masowym turnieju siatkówki, drużyna męska Kola PPB Nr 2 uzyskała zaszczytne wicemistrzostwo.

Członkowie Kola, realizując podjęte zobowiązania na cześć 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej, wyjechali do Szklarskiej Poręby, gdzie założyli Ludowy Zespół Sportowy.

W ramach tej akcji dostarczyli oni sportowcom wiejskim cenny sprzęt sportowy oraz wybudowali boisko do siatkówki.

Swoje sukcesy oraz rozwój, Kolo zawdzięcza wydatnej pomocy Podstawowej Organizacji Partyjnej, ZMP i Radzie Zakładowej. Obecnie sportowcy przygotowują się do sezonu zimowego.

przeprowadzając treningi i suchą zaprawę na sali WSWF. W projekcie jest kurs jazdy na nartach w Karpaczu. (N)

Sermierze Pafawagu
jadą na obóz
do Karpacza

Sekcja szermiercza Stali Pafawag wyjeżdża do Karpacza na obóz kondycyjny — szkoleniowy, który trwać będzie od 27 bm. do 5 stycznia 1951 r.

Na powyższym obozie przebywać będą wszyscy zawodnicy ligowej drużyny szermierczej — Związkowcy, którzy jak wiemy przeszli z całym klubem do Pafawagu.

Celem popularyzacji sportu szermierczego na terenie Karpacza, zostanie zorganizowany Turniej Noworoczny z udziałem uczestników obozu, oraz zaproszonych czołowych zawodników Polski.

Z Wrocławia na obozie przebywać będą: Wortman, Dobrowolski, Ludwiczak, Ostankowicz, bracia Kuszewscy, oraz Suski i Jagiello, którzy noszą się z zamiarem zasilenia szeregów sekcji szermierczej Pafawagu. (Hen).

ZAMIANIE mieszkanie pokój z kuchnią Łódź na Wrocław. — Wiadomość Wrocław, Wyścigowa 9. 7569

POSZUKUJE mieszkanca 2-3-pokojowego z kuchnią za zwrotem kosztów. Zgłoszenia do „Słowa” pod „Pille”. 7567

TRZY pokoje, kuchnia, śródmieście zamienię na pokój z kuchnią. Oferty „Słowo” pod „Tylko śród mieście”. 7568

TRZECH studentów poszukuję pilnie pokoju. Oferty pod „Trzech”. 7550

KONCZĄCY studia i pracujący poszukuje pokoju od zaraz. Wiadomość pod „Szybko”. 7556

POSZUKIWANIA
RODZIN

LESNIEWSKI Teofil poszukuje swojej żony Janiny w sprawie rozwodowej. Swieradów — Zdrój, ul. Stenkiwiewicza 1. K 3853

NAUKA

TRZYMIESIĘCZNE nowe czesne korespondencyjne kursy księgowości, Łódź, skrytka 163. K-3708

RÓŻNE

ZGUBIŁO jedną reniferową rękawiczkę męską. Oddać za wynagrodzeniem w składzie węgla, Grunwaldzka 35. 7549

POLSKIE Zakłady Zbożowe Okręg we Wrocławiu, przestrzega przed kupnem arytmeton marki „Walther” nr 32280 skradzionego w dniu 10. 12. 1950 r. 7548

15. 12. 1950 r. PRZYBŁĄKAŁ się pies czarny, młody. Po 3-ech dniach uwrzaskam za własność. Wiadomość „Foto Słońce” Stalingradzka 21. 7547

ODEBRAC przybłąkanego psa, czarnego wilka Bzreska 21/5. Termin 5 dni. 7559

BARDOZO przeproszam o Kapuścińską, zamieszkałą Wałbrzych, za oświadczenie pod jej adresem dnia 17. 11. 1950 r. Zawadzki Stefan. K 3846

WYNAJME pokój samotnej osobie. Wiadomość: „Słowo Polskie”, „Zaraz”. 7554

Czytacie
„SŁOWO”

Biuro Ogłoszeń SWO

»CZYTELNIK«

Wrocław, Olawska 19/11

Tel. 51-08

zawiadamia ożrejmie, że wszelkie

zlecenia ogłoszeniowo-reklamowe

do numeru świątecznego

przyjmuje najpóźniej do dn. 22. 12. 1950 r.

godz. 12

Ogłaszacie się w świątecznym numerze Słowa Polskiego!

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

W-214

występować tylko w jednej konkurencji. Nie wolno dublować broni.

Tak brzmią wyjątki z przepisów PZS.

W nadchodzących rozgrywkach Wrocław będzie reprezentowany przez drużynę Stali-

Narciarze NRD
trenują
w Zakopanem

ZAKOPANE. (PAP) Od 2-ich dni trwają w Zakopanem regularne treningi reprezentacyjnej kadry narciarskiej Niemieckiej Republiki Demokratycznej. Goście trenują wspólnie z narciarską reprezentacją Gwardii pod okiem trenerów polskich i niemieckich. Treningi skoków odbywają się na Kondratowej, a zjazdów na Kasprowym Wierchu. Dotychczasowe próby biegów płaskich wykazały, że w tej konkurencji goście przewyższają naszych zawodników.

Dalszy terminarz
ligi
tenisa stołowego

Po meczu z warszawskim Kolejarzem, ligowych pingpongistów wrocławskiego Ognia czekała jeszcze 4 spotkania, które zakończyła pierwsza runda mistrzostw. 30 bm. spotkają się w Budowlanym Warszawa, i w dniu 7 stycznia z chorzowską Unią.

Oba te mecze rozegrane zostaną we Wrocławiu. Dwa dalsze spotkania wrocławianie rozegrają na wyjazdach. 14 stycznia spotkają się w Lublinie z tamtejszym Ogniem i 21 stycznia z krakowskim Ogniem. (Bil).

Grudziad. Na dystansie 70 kilometrów w trudnych warunkach terenowych odbył się w Grudziądzie raid motocyklowy, w którym wzięło udział 11 zawodników.

Zwyciężył Zwoliński przed Najdrowskim. Obydwaj Unia Grudziad.

pełna życia energii, blada apatia zniknęła gdzieś bez śladu. Jeśli doktor ujrzy Olę taką, jaka jest teraz, będzie żałował, że ta zmiana nie zaszła w niej wcześniej, podczas ich wspólnego życia.

Warwara wspomniała znowu swą ostatnią rozmowę z Olgą, która miała miejsce w tym pokoju. Rzeczywiście litowała się wówczas nad nią.

Helena przesuwała coś na kuchni, pobrząkując naczyniami. Każdy dźwięk rozlegał się głośno w opustoszałym mieszkaniu.

— Będę tu codziennie paliła w piecu — oznajmiła Warwara zaglądając do kuchni. — Zawsze trochę tu milej będzie, nie tak zimno — chuchnęła w powietrze i śledząc lekkimi obłoczek pary dodała: — trzeba, żeby przedmioty nie wymarzyły, doktor może przejechać nagle. Jak wejdzie w takie zimno?

Warwara pobiegła szybko, przyniosła wiązkę drzewa i napaliła pod kuchnią. Potem napaliła w drugim piecu, w sypialni, i znów kręciła się po pokojach tupiąc specjalnie głośno miękkimi bucikami, żeby rozprężyć ciszę panującą w mieszkaniu.

Dotknęła teczek z papierami, które leżały na biurku. Cała plika gazet... Książki... Na widocznym miejscu leżała koperta, na niebieskawym papierze wąskimi nierównymi literami napisano:

„I. I. Arzanow”.

W dole kreska, a pod kreską: „od Olgi”.

Warwara obracała w ręku zaklejoną kopertę, powąchała ją nawet. List nie miał żadnego zapachu i dziewczyna odłożyła go ostrożnie na miejsce. Od płyty syczącej i strzelającej w kuchni płynęło już miłe ciepło. Puszyszy szron na szybach ściemniał — zaczął tajać. Warwara przysłuchiwała się dźwiękowi kropel padających rytmicznie z parapetu i rozpryskujących się po podłodze i, roztargniona, przeglądała książki na

połkach obok kanapy, rzucając wciąż okiem na list Olgi. Ciągnął ją jak magnes.

„I. I. Arzanow”. Warwara napisała: Do drogiego Iwana albo po prostu do Iwana. Ona by w ogóle nigdy się z nim nie rozstała! Byłaby z nim zawsze razem: w domu i przy pracy. Ta oficjalność adresu bolała i obrażała Warwarę. Miała chęć wziąć list Olgi i rzucić go do pieca. Rozumiała jednak, że nie wolno jej tego zrobić, i opanowała zło chęci; zaledwie ślizgając się wzrokiem po stronniczkach przeglądała książkę, która wpadła jej w ręce. Były to wiersze Puszkina. Jakuckie dzieci uczyły się jego wierszy w szkołach dalekich osiedli w tajdze... Warwara też miała niewielki zbiorek Puszkina... Otworzyła na chybił trafił ciężką księgę:

„Stuch o mnie pójdzie w dal przez całą Ruś w języki
I nazwie imię me je każdy lud: i Fin,
I dumny Słowian wnuk, i Tunguz, jeszcze dzieli,
i Kalnuk, wolny stepów syn.”

Warwara spoglądała na okładkę, potem na znany portret Puszkina. Kędzierzawy mężczyzna o dużych oczach, grubych wargach, z małą brodką na policzkach, spoglądał na nią zamysłonym wzrokiem.

— Przecież w samej Rosji nie ma Tunguzów — odezwiała się doń Warwara. — Czy byłes tu u nas, na Syberii?

Pamiętała nazwiska zesańców, którzy mieszkali w Jakucji, ale wśród nich nie było imienia Puszkina, choć Warwara wiedziała, że carowie znęcali się nad nim i że był gdzieś na zesłaniu.

Zesłańcy, których długi i tragiczny szlak prowadził przez Jakucję, przynieśli na Północ wielkie idee, kulturę, prawdę, które oplacili swą męką.

„Pomnik”. Przekład Juliana Tuwima. (Przyp. tłum.)
(Ciąg dalszy nastąpi)

